

som jeg uægtelig har viist stort Maadehold; det er den første i denne Rigsdagssamling. Jeg troer, at det maa ligge klart for de ærede Medlemmer, der have gjort sig bekendte med denne Lov, at den ikke er noget Kunstarbejde i sproglig Henseende; den kan ikke engang kaldes en Eftergjørelse af et sprogligt Kunstarbejde, og jeg skal tillade mig at henlede de Herreres Opmærksomhed derpaa, der, som det forekommer mig, i deres Foredrag have bebudet nogle Ændringsforslag. For imidlertid at godtgjøre, at jeg ikke har tilladt mig at fremføre dette aldeles uden Grund, skal jeg tillade mig blot at fremhæve et Par Exempler. Der staaer saaledes i § 1, 2det Stykke: „Ei heller taber den sin strafbare Karakter“ — det er Eftergjørelsen der tales om — det hedder paa Dansk: „Ei heller taber den sin Strafverdigheid“. I § 4 findes der en Sætning, som jeg maa antage for at være en klassisk Sætning; det hedder nemlig: „De en Kunstner ved de foranstaaende Bestemmelser hjemlede Rettigheder fortabes ikke . . .“; det er ikke Dansk; det kan ingen Mand forstaae, som kun kan Dansk; Ordet „fortabes“ hedder naturligtvis paa Dansk „mistes“. Ligeledes staaer der et Sted i § 6: „den forvoldte Skade“; det hedder paa Dansk: at volde En Skade; altsaa maa der staae: „den voldte Skade“. Jeg har, som sagt, anført disse Par Exempler — jeg kunde naturligtvis nævne mange flere — af Hensyn til de Herrer Medlemmer, der ellers ville stille Ændringsforslag til Loven, for at vi kunne faae den skrevet paa ordentlig Dansk og vise, at vi heller ikke tilfidsætte Sprogkunsten, idet vi sørge for at skaffe Kunstarbejderne i det Hele en bedre Stilling, end de for Dieblicket have her i Landet. Jeg tør saameget mere gjøre mig Haab om at faae disse Ændringer optagne i Loven, som den ærede Minister ifjor gav det Tilfagn, at det skal være ham overordentlig magtpaaliggende at faae de Love, der udgik fra hans Ministerium, skrevne paa saa godt Dansk som muligt. Jeg troer, at disse mine Bemærkninger have godtgjort, at det er muligt fra Sprogets Standpunkt at skrive denne Lov bedre, end den nu foreligger os til første Behandling.

Dan: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at det lille Ord: „Ene-

berettiget“ meget godt kan paasættes et Kunstværk, uden at det skeer paa en saaa uinefsalvende Maade, at Nogens gode Smag derved fornærmes.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

R. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Ovenstaaende Forslag fattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 69 Stemmer imod 3.

Formanden: Med Hensyn til de to følgende paa Dagsordenen opførte Sager skal jeg bemærke, at jeg ikke vil finde det rigtigt at foretage dem, uden at Kirke- og Undervisningsministeren kan være tilstede. Han er nu beskæftiget ved et Møde i Landstinget, som jeg havde forudsat vilde have været sluttet, før vi havde tilendebragt den nu behandlede Sag, men da jeg antager, at han om ikke lang Tid vil kunne være tilstede, skal jeg foreløbig udsætte Mødet en halv Time.

Da Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter en halv Times Ophold var kommen tilstede, optoges Mødet paany, og man gik da til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende nærmere Bestemmelser vedrørende Danske Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkeskyn m. m. af 19de Februar 1861, §§ 33 og 34. (Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1457 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 50 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Fredag Middag Kl. 1.